

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการสอนครูภาษาไทยโดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล โดยมีประชากรในการวิจัยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ครูภาษาไทย 2) นักเรียน 3) ผู้นิเทศในการนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูล ขอเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนิเทศ ประกอบด้วย แผนการนิเทศขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนการนิเทศขั้นที่ 5 การประเมินผล ซึ่งเป็นแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้นำเสนอเป็น 4 ตอน คือ

1. ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ
3. ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา
4. ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 4.1 ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ
 - 4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ
 - 4.3 ความคิดเห็นของผู้นิเทศที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนนำเสนอดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนิเทศ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ซึ่งนำเครื่องมือจากแผนการนิเทศ มาวิเคราะห์ โดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูภาษาไทยในการพัฒนานักเรียนด้านสมรรถนะอ่าน ดังนั้นผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของครูภาษาไทยหลังจากที่นิเทศตามแผนการนิเทศในแต่ละขั้นตอนโดยนำผลการนิเทศ มาวิเคราะห์และนำเสนอเป็นพรรณนาความดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความตระหนักและกำหนดจุดพัฒนา

ในการสร้างความตระหนักและกำหนดจุดพัฒนา จากการการประเมินความต้องการ รับการนิเทศเพื่อการพัฒนาสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการรับการนิเทศเพื่อพัฒนาการสอนวิชา ภาษาไทย

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. สมรรถนะที่ต้องการพัฒนา				
1.1 ทักษะการฟัง	3.52	0.58	มาก	4
1.2 ทักษะการพูด	3.53	0.51	มาก	3
1.3 ทักษะการอ่าน	3.98	0.47	มาก	1
1.4 ทักษะการเขียน	3.61	0.49	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.66	0.51	มาก	
2. วิธีการที่ต้องการรับการนิเทศภายในโรงเรียน				
2.1 การนิเทศแบบคลินิก หมายถึง การนิเทศที่เน้นกระบวนการปรับปรุงการสอนของครูอย่างเข้มแข็งเป็นระบบทุกชั้นตอนเน้นการสังเกตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญทางการนิเทศ	3.68	0.76	มาก	4
2.2 การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การนิเทศที่ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยการสังเกตการสอนกันเองในชั้นเรียน	3.88	0.68	มาก	1

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
2.3 การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง หมายถึง การนิเทศที่ครูทำงานโดยอิสระเป็นผู้นำทางในการพัฒนาวิชาชีพตนเองด้วยการวางแผนเพื่อพัฒนาการสอนด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ	3.86	0.71	มาก	2
2.4 การนิเทศแบบควบคุมเชิงบริหาร หมายถึง การนิเทศที่ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียนในระยะเวลาสั้น ๆ อย่างไม่เป็นทางการเท่าใด แต่มีแผนการเยี่ยมชมชั้นเรียน	3.78	0.59	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.80	0.68	มาก	
3. กิจกรรมการนิเทศที่ต้องการพัฒนา				
3.1 ประชุม อบรม สัมมนา	3.87	0.58	มาก	2
3.2 ประชุมเชิงปฏิบัติการ	3.98	0.71	มาก	1
3.3 ศึกษาเอกสาร	3.61	0.68	มาก	3
3.4 ให้คำแนะนำ ปรีกษา	3.59	0.71	มาก	4
3.5 สังเกตการสอน	3.56	0.61	มาก	5
3.6 สนทนาทางวิชาการ	3.51	0.59	มาก	6
รวมเฉลี่ย	3.68	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ความต้องการรับการนิเทศเพื่อพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทย มีดังนี้ ด้านสมรรถนะที่ครูภาษาไทยต้องการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ ทักษะการอ่าน ($\bar{X}=3.98$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ($\bar{X}=3.61$, S.D. = 0.49) ทักษะการพูด ($\bar{X}=3.53$, S.D. = 0.51) และทักษะการฟัง ($\bar{X}=3.52$, S.D. = 0.58)

ด้านวิธีการที่ต้องการรับการนิเทศภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ เป็นการนิเทศที่ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยการสังเกตการสอนกันเองในชั้นเรียน ($\bar{X}=3.88$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เป็นการนิเทศที่ครูทำงานโดยอิสระเป็นผู้นำทางในการพัฒนาวิชาชีพตนเองด้วยการวางแผนเพื่อพัฒนาการสอนด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.86$, S.D. = 0.71) การนิเทศแบบควบคุมเชิงบริหาร ซึ่งเป็นการนิเทศที่ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียนในระยะเวลาสั้น ๆ อย่างไม่เป็นทางการ แต่มีแผนการเยี่ยมชมชั้นเรียน ($\bar{X}=3.78$, S.D. = 0.59) และการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งเป็นการนิเทศที่เน้น

กระบวนการปรับปรุงการสอนของครูอย่างเข้มแข็งเป็นระบบทุกชั้นตอนเน้นการสังเกตการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญทางการนิเทศ ($\bar{X}=3.68$, S.D. = 0.76)

ด้านกิจกรรมการนิเทศที่ต้องการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ ประชุมเชิงปฏิบัติการ ($\bar{X}= 3.98$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ ประชุม อบรม สัมมนา ($\bar{X}= 3.87$, S.D. = 0.58) ศึกษาเอกสาร ($\bar{X}= 3.61$, S.D. = 0.68) ให้คำแนะนำ ปรีกษา ($\bar{X}= 3.59$, S.D. = 0.71) สังเกตการสอน ($\bar{X}= 3.56$, S.D. = 0.61) และสนทนาทางวิชาการ ($\bar{X}= 3.51$, S.D. = 0.59)

จากการประเมินความต้องการรับการนิเทศดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยร่วมมือกันจัดกิจกรรมดังนี้

1. การประเมินตนเองในเรื่องการสอนภาษาไทยที่ผ่านมากในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 1 สัปดาห์

1.1 ผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยร่วมกันอธิบายวิธีการประเมินตนเองเรื่องการสอนที่อ่านมา โดยให้ครูรวบรวมผลการประเมินด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ ตามแบบรายงานผลการสอน ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยร่วมกันอธิบายวิธีการประเมินตนเอง

1.2 ครูภาษาไทย จำนวน 10 คน จัดทำรายงานผลการสอนที่ผ่านมากในภาคปีการศึกษา 2556 โดยเฉพาะการสอนภาษาไทยและรายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบ

ภาพที่ 4.2 ครูภาษาไทย จำนวน 10 คน จัดทำรายงานผลการสอนที่ผ่านมาก

ครูภาษาไทย ชั้น ป.6 จำนวน 10 คน และผู้วิจัยร่วมประเมินผลการสอนที่อ่านมาจากหลักฐานเอกสาร จากผลการทดสอบปลายภาคเรียนในสมุดประจำชั้น (ป.02) โดยนำผลการประเมินที่นักเรียนได้ระดับ 4, 3, 2, 1 มาประมวลผลเป็นตารางจำแนกประเภทและแสดงร้อยละของแต่ละประเภท (ตามแบบรายงานผล) ซึ่งประเมินด้านทักษะจากแฟ้มสะสมงานดีเด่นของนักเรียนในวิชาภาษาไทย โดยตั้งเกณฑ์การประเมินผลงานของนักเรียนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ 3 นำพอใจอย่างยิ่ง มีผลงานโดยเฉลี่ยสมบูรณ์สูงกว่าร้อยละ 71 ขึ้นไป ระดับ 2 นำพอใจ มีผลงานโดยเฉลี่ยสมบูรณ์ร้อยละ 50-70 และระดับ 1 กำลังพัฒนามีผลงานโดยเฉลี่ยสมบูรณ์ต่ำกว่าร้อยละ 50 จากนั้นพิจารณาสะสมงานดีเด่นวิชาภาษาไทยของนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าอยู่ในระดับใด จำนวนกี่คน คิดเป็นร้อยละเท่าไรของจำนวนนักเรียนทั้งหมด (ตามแบบรายงานผล) รวมทั้งประเมินด้านเจตคติ ครูภาษาไทยต้องทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่ผ่านมาก จำนวนประมาณ 10-12 ข้อ และให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลเป็นระดับคุณภาพ 3 ระดับ คือ บ่อยครั้ง บางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ (ตามแบบรายงานผล)

2. การวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดจุดพัฒนาในสมรรถนะการอ่าน (ใช้ระยะเวลาประมาณ 1-2 วัน) โดยผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยร่วมกันดำเนินการให้ครูภาษาไทยทั้ง 10 คน วิเคราะห์ปัญหาจาก

การสอนภาษาไทยที่ผ่านมาในสมรรถนะการอ่าน โดยจำแนกเป็น 3 ประเด็น คือ ปัญหา สาเหตุ แนวทางแก้ไข รายละเอียดตามแบบรายงาน ในรายงานผลการสอนตอนสุดท้ายครูภาษาไทยทุกคน ได้วิเคราะห์ปัญหาจากการสอนที่ผ่านมาและกำหนดจุดพัฒนาในสมรรถนะการอ่านที่เป็นปัญหาดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องความสามารถในการอ่าน เรื่องการอ่านตามอักขรวิธีที่กำหนด และความเข้าใจในการอ่าน รายละเอียดดังนี้

2.1 ปัญหาเรื่องการแปลความหมายคำและข้อความสำคัญจากเรื่อง คือ มีนักเรียนที่ยังอ่านไม่คล่องไม่สามารถจะเรียบเรียงคำพูดให้ตนเองเข้าใจได้ แต่นักเรียนที่อ่านคล่องจะตอบคำถามได้ดี ซึ่งการกำหนดจุดพัฒนา คือ ครูภาษาไทยให้นักเรียนอธิบายคำที่ตนเองเข้าใจ เช่น การวาดภาพ เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนได้ใช้ความคิดของตนเองแล้วสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนมีความสุขและช่วยให้เข้าใจและจำเนื้อหาได้ดี สามารถใช้กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบการเรียนรู้ให้เข้าใจยิ่งขึ้น

2.2 ปัญหาการบอกแนวคิดหรือระบุใจความสำคัญเรื่องที่อ่าน นักเรียนกลุ่มที่ไม่สามารถบอกหรือระบุใจความสำคัญได้นั้นพบปัญหาคือ นักเรียนไม่กล้าพูด กลัวตอบผิด และส่วนหนึ่งไม่สามารถจะเรียบเรียงคำพูดหรืออธิบายคำพูดที่ตนเองคิดออกมาเพื่อสื่อให้เพื่อนและครูภาษาไทยเข้าใจได้ ซึ่งการกำหนดจุดพัฒนาคือ ครูภาษาไทยใช้วิธีการเสริมแรง ให้กำลังใจ และช่วยเรียบเรียงคำพูดที่นักเรียนคิดขัดและบอกนักเรียนว่า ทุกคนสามารถที่จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้ไม่มีใครผิด ซึ่งอาจจะแตกต่างจากเพื่อนหรือแตกต่างจากที่ครูคิด ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกความคิดเห็นเพิ่มเติมมากขึ้น

2.3 ครูภาษาไทยและผู้วิจัยจัดทำรายงานเป็นรายบุคคลและเสนอผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อจะดำเนินการแก้ไขปัญหาในลำดับต่อไป

ขั้นที่ 2 การเสนอโครงการ

ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้รับผิดชอบภายในและผู้วิจัยร่วมมือกันจัดกิจกรรมดังนี้

1. ผู้วิจัยขอเชิญศึกษานิเทศก์มาดำเนินการให้ครูภาษาไทยสามารถเขียน โครงการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านได้ โดยจัดกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการให้ครูภาษาไทยปฏิบัติตามกิจกรรมดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 ผู้วิจัยขอเชิญศึกษานิเทศก์มาดำเนินการให้ครูภาษาไทยสามารถเขียนโครงการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านได้

จากภาพให้ครูภาษาไทย จำนวน 10 คน รวมทั้งผู้วิจัยจับคู่ นำปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขรายงานผลการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งจัดทำตามขั้นตอนที่ 1 มาทบทวนเพื่อระบุปัญหาให้ชัดเจนตามบัตรกิจกรรมที่ 1 ระบุปัญหา และขอคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ พิจารณาแนวทางพัฒนาตามบัตรกิจกรรมที่ 2 โดยพิจารณาแนวทางที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน สร้างกรอบพัฒนาตามบัตรกิจกรรมที่ 3 โดยคัดเลือกแนวทางที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดมา 1 แนวทาง และสร้างกรอบการพัฒนา คำนวณวัตรกรรมในบัตรกิจกรรมที่ 4 โดยระบุวัตรกรรมวิธีการพัฒนาและระยะเวลาที่เหมาะสม ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 เสนอโครงการต่อผู้บริหาร โรงเรียนเรื่องความสามารถในการอ่าน เรื่องการอ่านตามอักขรวิธีที่กำหนด

จากภาพเมื่อได้กรอบการพัฒนาและนวัตกรรมแล้วให้นำข้อมูลที่ได้จากการฝึกตั้งแต่ บัตรกิจกรรมที่ 1-4 มาจัดทำโครงการในบัตรกิจกรรมที่ 5 ซึ่งมีการฝึกตามบัตรกิจกรรม 1-4 นั้นศึกษานิเทศก์เป็นผู้ควบคุมตามกิจกรรมที่กำหนด แต่ในกิจกรรมที่ 5 การจัดทำโครงการมอบหมายให้ครูภาษาไทยไปเขียนมาโดยใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์

กล่าวโดยสรุปคือ ครูภาษาไทยจำนวน 10 คน เสนอโครงการต่อผู้บริหารโรงเรียนเรื่องความสามารถในการอ่าน เรื่องการอ่านตามอักขรวิธีที่กำหนด และความเข้าใจในการอ่านโดยโครงการของครูภาษาไทยทั้ง 10 โรงเรียน ได้รับคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์จากผู้นิเทศภายในและผู้นิเทศจากภายนอก ซึ่งประกอบด้วยโครงการ 1 โครงการ คือ โครงการพัฒนาสมรรถนะการของนักเรียนชั้นปีที่ 6 และมี 8 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านคำสมาส โดยให้อ่านคำหน้าพยัญชนะเขียนเรียงพยางค์ให้อ่านเรียงพยางค์ต่อกับคำหลัง พยัญชนะสุดท้ายของคำหน้าเป็นตัวสะกด คำหน้ามีตัวสะกดและตัวตามอ่านออกเสียงตัวสะกดซ้ำและตัวตามอ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียง พยัญชนะตัวสะกดของคำหน้าเป็นอักษรควบแท้ อ่านออกเสียงควบกล้ำและคำสมาสบางคำที่ไม่ออกเสียงแบบสมาส

2. กิจกรรมอ่านคำที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต โดยพยัญชนะวรรคที่เป็นตัวสะกดตัวตาม ไม่ต้องอ่านเสียงตัวสะกดนั้น คำที่อยู่ในภาษาเดิมออกเสียง อะ เรียงพยางค์ อ่านเป็น อะ คำที่อ่านออกเสียง ออ ตามหลักภาษาไทย คำบางคำอ่านได้ 2 แบบคือ อ่านเรียงพยางค์กับไม่เรียงพยางค์ และคำที่ ข ล ร ว เป็นตัวสะกดหรือเป็นตัวตาม ต้องออกเสียงตัวสะกดด้วย

3. กิจกรรมการอ่านอักษรนำ พยัญชนะตัวที่นำ เป็นอักษรกลางหรืออักษรสูงและตัวที่ถูกนำมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวให้อ่านตามเสียงวรรณยุกต์ของตัวนำหรือมีเสียงวรรณยุกต์ของตัวนำ หรือมีเสียงห ที่พยางค์หลัง ห นำ อักษรต่ำเดี่ยวให้อ่านเสียงตัว ห กลมกลืนกัน อักษรต่ำเดี่ยวและอ่านออกเสียงพยางค์เดี่ยว นำอักษรต่ำเดี่ยว ย ให้อ่านกลมกลืนเสียง ย และออกเสียงพยางค์เดี่ยว

4. กิจกรรมการอ่านอักษรควบกล้ำ โดยการอ่านอักษรควบแท้ โดยการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำกับพยัญชนะ ร ล ว พร้อมกัน และการอ่านอักษรควบกล้ำไม่แท้โดยอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำตัวหน้าเพียงเสียงเดียว

5. กิจกรรมการอ่านคำแผลง มีวิธีการอ่าน โดยให้คำเดิมที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียวเมื่อแผลงเป็น 2 พยางค์ ให้ออกเสียงตามคำที่แผลงใหม่ คำเดิมที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบเมื่อแผลงเป็น 2 พยางค์ ให้อ่านออกเสียงพยางค์ท้าย (เสียงวรรณยุกต์) ให้เหมือนคำเดิม คำเดิมเป็นอักษรกลางแผลงเป็นอักษรสูงออกเสียงเป็นอักษรนำ

6. กิจกรรมการอ่านคำพ้อง โดยการอ่านคำพ้องรูป คือ คำที่เขียนเหมือนกันแต่อ่านออกเสียงต่างกัน คำพ้องเสียง คือ คำที่เขียนต่างกันแต่อ่านออกเสียงเหมือนกัน

7. กิจกรรมการอ่านพยัญชนะ ๓ มีวิธีการดังนี้ โดยการออกเสียง ต เช่น มณฑป อ่าน มน-คป อ่านออกเสียง ท เช่น มณฑก อ่าน มน-ทก

8. กิจกรรมการอ่านพยัญชนะ ฤ ตัว ฤ เป็นสระในภาษาสันสกฤต เดิมอ่าน ริ อย่างเดียว แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยสามารถอ่านได้ 3 เสียง คือ ริ รี เรอ มีวิธีการอ่านดังนี้

จากโครงการและกิจกรรมดังกล่าว ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้วิจัยต้องให้ความช่วยเหลือแนะนำการเรียนโครงการให้ครูภาษาไทยทุกคนเขียนประสบความสำเร็จ และครูภาษาไทยทุกคนเสนอขออนุมัติโครงการกับผู้บริหาร โรงเรียน

ขั้นที่ 3 การสร้างความรู้ความเข้าใจก่อนการปฏิบัติ

ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้วิจัยร่วมมือกันจัดกิจกรรมพัฒนาครูภาษาไทยดังนี้

1. เชิญวิทยากรให้ความรู้ในเรื่อง การสังเกตการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง ดังภาพที่ 4.5 และ 4.6

ภาพที่ 4.5 เชิญวิทยากรให้ความรู้ในเรื่องการสังเกตการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

ภาพที่ 4.6 วิทยากรให้ความรู้ในเรื่องการสังเกตการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

จากภาพครุภาษาไทยจำนวน 10 คน มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยเฉพาะการสังเกตการสอนใน 4 ขั้นตอน คือ 1) ประชุมปรึกษาหารือก่อนการสังเกต 2) สังเกตการสอน 3) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน และ 4) ประชุมปรึกษาหารือให้ข้อมูลย้อนกลับ

2. ศึกษานิเทศก์ภาษาไทยมาให้ความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านโดยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.7 ศึกษานิเทศก์ภาษาไทยมาให้ความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่าน

จากภาพครูภาษาไทยจำนวน 10 คน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำนวัตกรรมพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านในลักษณะที่หลากหลาย เช่น แบบฝึกทักษะการอ่าน บทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

3. ในขั้นนี้ ศึกษานิเทศก์ได้ให้คำปรึกษาและเสนอรูปแบบของนวัตกรรมครูภาษาไทยเข้าใจและสามารถสร้างนวัตกรรมการพัฒนาตามสมรรถนะการอ่านที่เป็นปัญหาได้

เมื่อครูภาษาไทย จำนวน 10 คน ได้รับความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่าน จึงมีการมอบหมายให้ครูภาษาไทยนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างนวัตกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านในชั้น ป.6 ซึ่งในกิจกรรมนี้ผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างนวัตกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านแก่ครูภาษาไทย รวมทั้งผู้วิจัยประสานงานกับศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบของภาษาไทยให้ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนานวัตกรรมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ที่โรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายและร่วมกับครูภาษาไทยปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และครูภาษาไทยจัดทำต้นฉบับนวัตกรรมพัฒนาการอ่าน เพื่อจะนำไปพัฒนานักเรียนของตนต่อไป

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติ

ผู้บริหาร โรงเรียนในฐานะผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยร่วมมือกันช่วยเหลือแนะนำให้ครูภาษาไทยดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการอ่านตามโครงการเป็นรายบุคคล ดังนี้

1. คณะครูภาษาไทยร่วมกันวางแผนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพตลอดระยะเวลาการปฏิบัติการสอนภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ตามตารางการสังเกตการสอน ดังภาพที่ 4.8 และ 4.9

ภาพที่ 4.8 ผู้วิจัยร่วมมือกันช่วยเหลือแนะนำให้ครูภาษาไทยดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการอ่านตามโครงการ

ภาพที่ 4.9 คณะครูภาษาไทยร่วมกันวางแผนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

จากภาพครูภาษาไทยดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนด้วยนวัตกรรมที่คิดขึ้นตามแนวทางโครงการรายบุคคล โดยก่อนพัฒนาจะให้นักเรียนทดสอบเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน ขณะดำเนินการพัฒนาจะใช้นวัตกรรมที่ได้พัฒนามาเป็นอย่างดี ดำเนินการฝึกให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในสมรรถนะการอ่านที่เป็นปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยนวัตกรรมจะมุ่งเน้นฝึกจากง่ายไปหายากและใช้ระยะเวลาระหว่างกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนโดยทั่วไปจะกำหนดกิจกรรมไว้ระหว่าง 4-6 กิจกรรม และเมื่อสิ้นสุดการพัฒนาจะให้นักเรียนทำกิจกรรมตรวจสอบหลังการพัฒนา (Post test) โดยใช้กิจกรรมเดียวกับก่อนพัฒนา (Pre test) รวมทั้งในขณะดำเนินการพัฒนาครูภาษาไทยที่จับคู่กัน จะร่วมกันทำกิจกรรมสังเกตการสอนตารางที่กำหนดร่วมกันโดยกระบวนการสังเกตจะดำเนินการดังนี้ ครูภาษาไทยที่จับคู่กันจะตกลงร่วมกันว่าครั้งต่อไปจะสังเกตการสอนเรื่องอะไร จุดเน้นอยู่ตรงไหน และใช้เครื่องมืออะไร ดำเนินการสังเกตการสอนโดยพยายามอยู่ในมุมห้องที่ไม่ไปรบกวนกระบวนการสอนและการทำกิจกรรมของนักเรียน โดยจะใช้ระยะเวลาประมาณ ครั้งละ 20-30 นาที เมื่อสังเกตแล้ว ผู้สังเกตจะนำข้อมูลจากการสังเกตมาวิเคราะห์เป็นข้อเสนอแนะ และสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับให้ผู้ถูกสังเกตทราบ ผู้สังเกตและผู้ถูกสังเกตจะร่วมกันวิเคราะห์เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อร่วมกันหาแนวทางพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ในกระบวนการสังเกตการสอน จำนวน 8 ครั้ง ผู้บริหารในฐานะผู้นิเทศและผู้วิจัยจะตกลงร่วมกันว่า จะให้ครูภาษาไทยมารายงานผลการสังเกตการสอนในภาพรวม ให้ที่ประชุมกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดทราบ โดยกำหนดการประชุม 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง หรือบางครั้งจะเชิญศึกษานิเทศก์ที่ร่วมโครงการวิจัยมาร่วมประชุมรับทราบข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ต่อจากนั้นผู้วิจัยสรุปข้อมูลจากการสังเกตทั้ง 8 ครั้ง และการรายงานผลในภาพรวม 2 สัปดาห์ต่อครั้งนำเสนอผู้บริหารโรงเรียน

ผู้วิจัยเป็นผู้ประสานการสังเกตและเป็นผู้ร่วมปฏิบัติการทดลองร่วมกับครูภาษาไทย ทั้ง 10 คน โดยผู้วิจัยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงสังเกตพฤติกรรมครูในกระบวนการสังเกตการสอน โดยเฉพาะชั้นการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับทุกสัปดาห์ กล่าวโดยสรุปผลการสังเกตมีดังนี้

1. จากการประชุมรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูภาษาไทยทั้ง 10 คน ในสัปดาห์ที่ 1-2 ครูผู้สอนยังไม่สามารถให้รายละเอียดในการปรับปรุงการสอนมากนัก ต่อมาในสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป ครูภาษาไทยเริ่มให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเพื่อนครูในรายละเอียดเพื่อจะนำไปปรับปรุงการสอนได้มากขึ้น
2. ในการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้วิจัยได้เชิญศึกษานิเทศก์มาร่วมรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูในสัปดาห์ที่ 3 และสัปดาห์ที่ 5 ทำให้ครูภาษาไทยมีความเข้าใจในกระบวนการสอน และสังเกตการสอนมากขึ้น

3. ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามโครงการที่เสนอในบางกิจกรรม ครูภาษาไทยไม่สามารถดำเนินการตามเวลาที่กำหนด เนื่องจากมีนักเรียนที่อ่อน ครูภาษาไทยจึงต้องยืดหยุ่นเวลา

4. จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ขณะทำกิจกรรมตามแบบฝึกหัดของครู นักเรียนจะชอบการเรียนรู้ลักษณะนี้ กล่าวคือ นักเรียน ได้คิด ได้อ่าน หรือเขียนไปตามศักยภาพของนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ

เมื่อครูภาษาไทยดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการอ่านเสร็จสิ้นตามโครงการเป็นรายบุคคลแล้ว ผู้วิจัยประเมินผลการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาไทยดังนี้

1. การประเมินผลนักเรียน เป็นขั้นที่ประเมินผลที่จะทราบผลการวิจัยว่า การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ สามารถพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 ครูภาษาไทยประเมินผลการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียน

จากภาพการประเมินดังกล่าว เพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลสมรรถนะการอ่านของนักเรียนในสมรรถนะที่เป็นปัญหา ทั้งก่อนพัฒนา ขณะพัฒนาและหลังการพัฒนา เพื่อสรุปเป็นผลการพัฒนารายห้องเรียนเป็นภาพรวม รวมทั้งมอบหมายให้ครูภาษาไทยสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

2. การประเมินครูภาษาไทย มอบหมายให้ครูภาษาไทยตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องการพัฒนาสมรรถนะการอ่านในวิชาภาษาไทยชั้น ป. 6 โดยใช้กระบวนการนิเทศการสอน แบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ ดังภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 การประเมินครูภาษาไทย

จากภาพการประเมินผลมีการมอบหมายให้ครูภาษาไทยตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยกับการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพและสรุปผลการประเมินครูภาษาไทย และมีการการสัมภาษณ์ผู้นิเทศ สัมภาษณ์ผู้นิเทศภายในโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ตามประเด็นการสัมภาษณ์ ผู้นิเทศภายนอก คือ สศึกษานิเทศก์ตามประเด็นการสัมภาษณ์ และสรุปการสัมภาษณ์ผู้นิเทศ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนการนิเทศขั้นที่ 5 การประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนการนิเทศขั้นที่ 5 การประเมินผลนำเสนอ 4 ตอน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ข้อมูลสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)
1. เพศ	
- หญิง	10
2. อายุ	
- 31-40 ปี	2
- 41-50 ปี	5
- 51 ปีขึ้นไป	3
3. ประสบการณ์ในการทำงาน	
- 1-10 ปี	5
- 11- 20 ปี	3
- 21 ปีขึ้นไป	2
4. ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย	
- 1-10 ปี	5
- 11- 20 ปี	2
- 21 ปีขึ้นไป	3
5. วุฒิการศึกษา	
- ระดับปริญญาตรี	9
- ระดับปริญญาโท	1
6. จำนวนครั้งในการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้การสอน	
- จำนวน 10 ครั้ง	10
รวม	10

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 10 คน มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 5 คน มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี จำนวน 5 คน มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย 1-10 ปี จำนวน 5 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน และจำนวนครั้งในการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอน จำนวน 10 ครั้ง จำนวน 10 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

1. ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้จากกรณีศึกษา 2) การนำความรู้จากกรณีศึกษาไปปฏิบัติ และ 3) ความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศการสอน

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. การระบุปัญหาการสอนภาษาไทย	4.40	0.51	มาก	6
2. การค้นหาสาเหตุของปัญหาการสอนภาษาไทย	4.30	0.65	มาก	9
3. การตัดสินใจเลือกจุดที่จะพัฒนาการสอนภาษาไทย	4.30	0.66	มาก	10
4. การหาแนวทางพัฒนาพร้อมกำหนดคนวัดกรรมการพัฒนาการสอนภาษาไทย	4.30	0.67	มาก	11
5. การจัดทำโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทย	4.30	0.48	มาก	8
6. การปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ	4.40	0.52	มาก	7
7. การสังเกตบันทึกผลและให้ข้อมูลย้อนกลับในการสังเกตการสอน	4.50	0.53	มากที่สุด	5
8. การประชุมกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.70	0.48	มากที่สุด	1
9. กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาทักษะการอ่าน	4.50	0.51	มากที่สุด	3
10. กระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลทักษะการอ่าน	4.60	0.51	มากที่สุด	2
11. การใช้สื่อและเครื่องมือพัฒนาทักษะการอ่าน	4.50	0.52	มากที่สุด	4
รวมเฉลี่ย	4.43	0.30	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การประชุมกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลทักษะการอ่าน กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาทักษะการอ่าน การใช้สื่อและเครื่องมือพัฒนาทักษะการอ่าน การสังเกต บันทึกผลและให้ข้อมูลย้อนกลับในการสังเกตการสอน การระบุปัญหาการสอนภาษาไทย การปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ การจัดทำโครงการพัฒนาการสอน ภาษาไทย การตัดตัดสินใจเลือกจุดที่จะพัฒนาการสอนภาษาไทย และการหาแนวทางพัฒนาพร้อมกำหนดนวัตกรรมการพัฒนาการสอนภาษาไทย

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความสามารถวางแผนการพัฒนาการสอนโดยจัดทำโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.51	มาก	3
2. ความสามารถสร้างนวัตกรรมในการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.20	0.42	มาก	8
3. การดำเนินการพัฒนานักเรียนด้านทักษะทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.20	0.41	มาก	7
4. ความสามารถนำนวัตกรรมและเทคนิควิธีที่หลากหลายมาพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.31	มาก	11
5. ความสามารถปรับปรุงและพัฒนาการสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับความสามารถและความเข้าใจของผู้เรียน	4.40	0.52	มาก	4
6. ความสามารถร่วมกำหนดประเด็นก่อนการสังเกตการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.63	มาก	9
7. ความสามารถดำเนินการสังเกตและบันทึกผลการสอนได้ตามประเด็นที่กำหนด	4.30	0.67	มาก	6
8. ความสามารถนำผลการสังเกตการณ์สอนมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.50	0.52	มากที่สุด	2

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
9. การพัฒนาแนวคิดที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	4.20	0.91	มาก	10
10. ความสามารถดำเนินการพัฒนาผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีได้อย่างเป็นระบบ	4.00	0.66	มาก	12
11. การนำผลจากการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.30	0.48	มาก	5
12. การพัฒนาทีมงานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่เสมอ	4.60	0.51	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.28	0.24	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การพัฒนาทีมงานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่เสมอ ความสามารถนำผลการสังเกตการสอนมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถวางแผนการพัฒนาการสอนโดยจัดทำโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถปรับปรุงและพัฒนาการสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับความสามารถและความเข้าใจของผู้เรียน การนำผลจากการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ความสามารถดำเนินการสังเกตและบันทึกผลการสอนได้ตามประเด็นที่กำหนด การดำเนินการพัฒนานักเรียนด้านทักษะทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถสร้างนวัตกรรมในการพัฒนาการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถร่วมกำหนดประเด็นก่อนการสังเกตการสอนได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาแนวคิดที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ความสามารถนำนวัตกรรมและเทคนิควิธีที่หลากหลายมาพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถดำเนินการพัฒนาผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีได้อย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน	4.60	0.51	มากที่สุด	2
2. ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนได้ด้วยตนเอง	4.60	0.69	มากที่สุด	4
3. การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยความร่วมมือของเพื่อนครู	4.70	0.48	มากที่สุด	1
4. ได้แนวทางป้องกันปัญหาและแนวทางพัฒนาการสอนเพิ่มขึ้น	4.50	0.51	มากที่สุด	5
5. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ไขปัญหา	4.50	0.52	มากที่สุด	6
6. การนำข้อจำกัดของการทำงานมาร่วมกันกำหนดแนวทางพัฒนาโดยเพื่อนครูแบบร่วมมือกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ	4.60	0.52	มากที่สุด	3
รวมเฉลี่ย	4.58	0.40	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยความร่วมมือของเพื่อนครู ความสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน การนำข้อจำกัดของการทำงานมาร่วมกันกำหนดแนวทางพัฒนาโดยเพื่อนครูแบบร่วมมือกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ การนำข้อจำกัดของการทำงานมาร่วมกันกำหนดแนวทางพัฒนาโดยเพื่อนครูแบบร่วมมือกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนได้ด้วยตนเอง ได้แนวทางป้องกันปัญหาและแนวทางพัฒนาการสอนเพิ่มขึ้น และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยรวมทุกด้าน

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศการสอน	4.43	0.30	มาก	2
2. การนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ	4.28	0.24	มาก	3
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน	4.58	0.40	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.43	0.31	มาก	

จากตารางที่ 4.6 สรุปสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.31) พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยความร่วมมือของเพื่อนครู รองลงมาคือ ความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่ามากที่สุด คือ การประชุมกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการนำความรู้จากการนิเทศมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มากที่สุดคือ การพัฒนาที่งานทั้งในด้านความรู้ความคิดและด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่เสมอ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา

1. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา

การวิเคราะห์สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนา ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา

โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ร่อนทองมงคล	จำนวน นักเรียน (คน)	ก่อนการพัฒนา		หลังการพัฒนา		ร้อยละความ ก้าวหน้า
		\bar{X} (60)	S.D.	\bar{X} (60)	S.D.	
1. โรงเรียนชนาคารอมลีน	75	36.25	4.08	48.20	1.02	11.95
2. โรงเรียนบ้านคลองลอย	25	35.04	3.72	48.20	1.04	13.16
3. โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว	43	36.60	3.69	48.16	1.04	11.56
4. โรงเรียนบ้านทุ่งเชือก	9	38.55	2.78	48.22	1.30	9.67
5. โรงเรียนบ้านดอนสำนัก	14	33.00	2.41	48.21	0.89	15.21
6. โรงเรียนบ้านทองมงคล	39	35.20	3.59	48.15	1.08	12.95
7. โรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์	13	35.76	2.00	48.00	1.22	12.24
8. โรงเรียนบ้านในสี่คอก	49	35.63	3.88	47.93	1.10	12.30
9. โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์	23	35.39	4.01	47.91	1.04	12.52
10. โรงเรียนบ้านวังยาว	11	36.18	2.40	48.27	1.19	12.09
รวม	301	35.76	3.25	48.12	1.09	12.36

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์
เครือข่ายร่อนทองมงคล จำนวน 10 โรงเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.12$, S.D. = 1.09) สูงกว่า
ค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.76$, S.D. = 3.25) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.36

เมื่อพิจารณาในแต่ละโรงเรียน พบว่า โรงเรียนชนาคารอมลีนสมรรถนะการอ่านของ
นักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.20$, S.D. = 1.02) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 36.25$,
S.D. = 4.08) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 11.95

โรงเรียนบ้านคลองลอย สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา
($\bar{X} = 48.20$, S.D. = 1.04) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.04$, S.D. = 3.72) และมีร้อยละความก้าวหน้า
ร้อยละ 13.16

โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.16$,
S.D. = 1.04) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 36.60$, S.D. = 3.69) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ
11.56

โรงเรียนบ้านทุ่งเชือก สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.22$, S.D. = 1.30) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 38.55$, S.D. = 2.78) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 9.67

โรงเรียนบ้านคอนสำนึก สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.21$, S.D. = 0.89) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 33.00$, S.D. = 2.41) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 15.21

โรงเรียนบ้านทองมงคล สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.15$, S.D. = 1.08) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.20$, S.D. = 3.59) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.95

โรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์ สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.00$, S.D. = 1.22) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.76$, S.D. = 2.00) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.24

โรงเรียนบ้านในถ้อย สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 47.93$, S.D. = 1.10) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.63$, S.D. = 3.88) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.30

โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 47.91$, S.D. = 1.04) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 35.39$, S.D. = 4.01) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.52

โรงเรียนบ้านวังยาว สมรรถนะการอ่านของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X} = 48.27$, S.D. = 1.19) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 36.18$, S.D. = 2.40) และมีร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ 12.09

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบระดับสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการพัฒนา

ชั้น	คะแนนเต็ม	ก่อนพัฒนา		หลังพัฒนา		t-test	Sig
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	60	35.76	3.25	48.12	1.09	17.08	0.00**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.8 คะแนนเฉลี่ยระดับสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ก่อนและหลัง การพัฒนาโดยใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายร่อนทองมงคล โดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีระดับสมรรถนะการอ่านเฉลี่ยหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา โดยก่อนพัฒนามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 35.76$, S.D. = 3.25) และหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 48.12$, S.D. = 1.09)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากการสอบถามครูภาษาไทยที่มีความคิดเห็นต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ทราบผลการสอนในปีที่ผ่านมา	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2. ทราบปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	2
3. ทราบจุดที่จะพัฒนาการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	3
4. ทราบวิธีการที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหา	4.90	0.31	มากที่สุด	5
5. สามารถเขียน โครงการพัฒนาให้ตรงกับสภาพปัญหา	4.70	0.48	มากที่สุด	8
6. สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง	4.90	0.32	มากที่สุด	6
7. สามารถร่วมมือกับเพื่อนครูในการพัฒนานักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4
8. สามารถพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสูงขึ้น	4.80	0.42	มากที่สุด	7
9. สามารถวิเคราะห์ผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	4.50	0.52	มากที่สุด	9
10. สามารถรายงานผลการพัฒนาได้อย่างเป็นระบบ	4.40	0.51	มาก	10
รวมเฉลี่ย	4.82	0.25	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยภาพรวมครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82, S.D.=0.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทราบผลการสอนในปีที่ผ่านมา ทราบปัญหา สาเหตุและแนวทาง แก้ไขการเรียนการสอน ทราบจุดที่จะพัฒนาการเรียนการสอน สามารถร่วมมือกับเพื่อนครูในการพัฒนานักเรียน ทราบวิธีการที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหา สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถปฏิบัติการพัฒนาตามขั้นตอนได้ถูกต้อง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสูงขึ้น สามารถเขียนโครงการพัฒนาให้ตรงกับสภาพปัญหา สามารถวิเคราะห์ผลการพัฒนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถรายงานผลการพัฒนาได้อย่างเป็นระบบ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยชั้น 6 หลังจากการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ

รายการพิจารณา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ครูของฉันมีอารมณ์ดีในเวลาสอน	2.70	0.64	มาก	3
2. ครูของฉันสนใจที่จะดูแลฉันขณะทำแบบฝึกหัด	2.68	0.64	มาก	4
3. ครูของฉันช่วยเหลือแนะนำการเรียนของฉันเสมอ	2.80	0.40	มาก	1
4. ครูของฉันอธิบายให้เข้าใจในการเรียนอย่างชัดเจน	2.53	0.49	มาก	8
5. ครูของฉันยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน	2.61	0.79	มาก	6
6. ครูของฉันจะอธิบายเสมอไม่ว่าฉันจะตอบถูกหรือผิด	2.71	0.63	มาก	2
7. ครูของฉันยกตัวอย่างให้เข้าใจอย่างชัดเจน	2.63	0.64	มาก	5
8. ครูของฉันให้ฉันเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ น่าสนใจ	2.48	0.43	มาก	9
9. ครูของฉันจัดกิจกรรมให้ฉันเรียนรู้อย่างสนุกสนาน	2.45	0.51	มาก	10
10. ครูของฉันฝึกให้ฉันทำงานด้วยความคิดของตนเอง	2.60	0.66	มาก	7
รวมเฉลี่ย	2.61	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยชั้น 6 หลังจากการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกคือ ครูของฉันช่วยเหลือแนะนำการเรียนของฉันเสมอ รองลงมา คือ ครูของฉันจะอธิบายเสมอไม่ว่าฉันจะตอบถูกหรือผิด ครูของฉันมีอารมณ์ดีในเวลาสอน ครูของฉันสนใจที่จะดูแลฉันขณะทำแบบฝึกหัด ครูของฉันยกตัวอย่างให้เข้าใจอย่างชัดเจน ครูของฉันยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน ครูของฉันฝึกให้ฉันทำงานด้วยความคิดของตนเอง ครูของฉันอธิบายให้เข้าใจในการเรียนอย่างชัดเจน ครูของฉันให้ฉันเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ น่าสนใจ และครูของฉันจัดกิจกรรมให้ฉันเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยให้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด โดยมีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนโรงเรียนธนาคารออมสิน

“ครูเป็นคนทำให้ผมมีความรู้ ครูเป็นคนที่ทำให้ผมเก่ง ครูทำให้ผมอ่านหนังสือเป็น ครูหางานที่สร้างสรรค์มาให้ผมมีความสุขมากที่สุดที่ได้ทำ ผลภาคภูมิใจมากที่สุดที่ได้ให้ความรู้แก่ผม ครูเป็นคนที่ทำให้ผมเขียนหนังสือเป็น”

(นักเรียน โรงเรียนธนาคารออมสิน)

นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองลอย

“หนูรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและได้หัวเราะเวลาเรียนภาษาไทย รู้สึกรักภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าครูจะดุจะว่า หนูไม่เคยโกรธครูเลย และรู้สึกว่ามีเพื่อนคุยกับครูที่สอนภาษาไทยมาก ตั้งแต่เรียนภาษาไทยครูทำให้ผมรู้จักสำนวนไทยครูให้ความรู้และได้คัดลายมือ และได้ทำประวัติส่วนตัว และทำแผนที่ความคิดที่ครูสอน”

(นักเรียน โรงเรียนบ้านคลองลอย)

นักเรียนโรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว

“ครูสอนให้มีความเข้าใจในวิชาภาษาไทยมากขึ้น และมีความรู้มากยิ่งขึ้นและมีความสุขสนุกสนานที่ได้เรียนกับครู ครูหางานใหม่ๆ มาให้ทำ และครูใจดีครูให้โอกาสและสอนให้ผมสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง”

(นักเรียน โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว)

นักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งเชือก

“หนูมีความสุขมากเวลาเรียนภาษาไทย รู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งทีฟังครูเล่าเรื่องสนุกสนานในวิชาภาษาไทย หนูชอบอ่านทำนองเสนาะ ทำให้หนูรำเรียงการเรียนภาษาไทยทำให้อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งเชือก)

นักเรียนโรงเรียนบ้านดอนสำนัก

“คุณครูช่วยให้ฉันเรียนภาษาไทยได้เข้าใจ โดยเริ่มให้ความรู้ตอนอยู่ ป. 5 มีความสนุกสนานกับการทำใบงานของคุณครู และทำให้ชอบเรียนภาษาไทยมากค่ะ ครูทำให้ผมได้รู้ว่าการทำงานเป็นอย่างไรแล้วยังสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสุขได้ความรู้จากคุณครู และได้ท่องเที่ยวขานพร้อมกับครู”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านดอนสำนัก)

นักเรียนโรงเรียนบ้านทองมงคล

“ฉันมีความรู้สึกรู้สึกมีความสุขและสนุกสนานที่ได้เรียนภาษาไทย เพราะคุณครูที่สอนมีการใช้เทคนิคการสอนที่ให้การเรียนภาษาไทยสนุกสนาน รวมทั้งมีการเล่นเกมมากมายวิชาภาษาไทยด้วย”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านทองมงคล)

นักเรียนโรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์

“ผมดีใจมากทีผมได้เรียนกับคุณครู ทำให้ผมกับเพื่อนๆ หัวเราะ เมื่อคุณครูสอนภาษาไทย ทำให้มีความรู้ว่ภาษาไทยมีประโยชน์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้การเรียนภาษาไทยมีความสุข ผมชอบเรียนภาษาไทย ครูเสียงดังฟังชัดมีชีวิตชีวาและครูไม่ค่อยุด”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านราษฎร์ประสงค์)

นักเรียนโรงเรียนบ้านในลือค

“เมื่อได้เรียนภาษาไทยมีความรู้สึกรู้สึกว่าได้รับความรู้จากครู เพราะทำให้ฉันเรียนเก่งขึ้น มีใบงานให้หนูทำ ส่งผลทำให้เกรดดีขึ้น และมีความสุขที่ได้เรียนกับครู คุณครูสอนให้หนูได้ความรู้และคิดที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ครูครูยังแนะนำสิ่งต่างๆ มาให้หนู ช่วยให้หนูได้มีความรู้เพิ่มขึ้น และครูก็สอนเกี่ยวกับเรื่องมารยาทต่างๆให้กับฉัน”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านในลือค)

นักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์

“ครูสอนให้ผมได้เก่งเรื่องภาษาไทย และได้เล่นเกมสนุก ทำให้สนุกสนานและทำให้ไม่เบื่อ ทำให้ผมอยากมาโรงเรียนทุกวัน และครูก็สอนผมแต่งกลอนเพราะๆ ไปประกวดแต่ไม่ผ่าน ครูทำให้หนูเรียนเก่งและหางานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาให้หนูทำอยู่เสมอ หนูรักครูมาก ครูเปรียบเหมือนแม่คนที่ 2 ของหนูค่ะ”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์)

นักเรียนโรงเรียนบ้านวังยาว

“หนูดีใจที่ได้ครูมาสอนภาษาไทย หนูรู้สึกว่ตอนที่เรียนกับครูนั้นสนุกสนานและมีความรู้ที่เรียนมาก็สามารถนำมาใช้ได้ และเรื่องที่ครูสอนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง หนูดีใจที่ได้เรียนภาษาไทย เพราะครูภาษาไทยทำให้อันได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย และทำให้อันรู้ว่าภาษาไทยเป็นที่รักของคนไทยทุกคน”

(นักเรียนโรงเรียนบ้านวังยาว)

3. ความคิดเห็นของผู้นิเทศที่มีต่อกระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการเรียนรู้ ดังนี้

3.1.1 การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างตรงจุดทำให้กระบวนการแก้ปัญหาที่มีความชัดเจน โดยใช้นวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาทำให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ดังนั้นการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพนี้เหมาะสม เพราะการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมุ่งหมายให้หลาย ๆ ฝ่าย มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ปัจจุบันและอนาคตเป็นยุคการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนครูในโรงเรียนเดียวกันในเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอน เพราะไม่มีครูที่แห่งใดจะเข้าใจปัญหาเท่ากับครูที่สอนในระดับชั้นใกล้เคียงกัน ห้องติดกัน และเคยสอนนักเรียนชั้นเดียวกันย่อมจะหาทางส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามสภาพปัญหา

3.1.2 การนิเทศภายในโรงเรียน ใช้กระบวนการกลุ่ม คณะครูเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน สามารถร่วมคิดร่วมทำและร่วมกันแก้ปัญหาได้ทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิผล ครูช่วยเหลือกันในการจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด จึงเหมาะสมมากที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอนในปัจจุบันเหมาะสมที่ผู้บริหารควรนำวิธีการไปปฏิบัติให้ทั่วถึงและต่อเนื่องเพราะสามารถแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เป็นวิธีการนิเทศที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้รับนิเทศและเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยความร่วมมือของทุกฝ่ายประกอบด้วยผู้นิเทศภายในและผู้นิเทศภายนอกโรงเรียน

3.2 การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ ผู้เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการศึกษาอย่างไร ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

3.2.1 ครูภาษาไทย ได้รับผลประโยชน์ทางการศึกษาคือ เกิดการพัฒนาคน พัฒนางาน มีทีมงานที่เข้มแข็งช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้โรงเรียนมีศักยภาพในการทำงานสูง มีเพื่อนครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ เมื่อมีปัญหาก็สามารถขอคำปรึกษาจากกลุ่มเพื่อน ได้ทันทีและได้รับทราบเทคนิควิธีที่หลากหลายจากเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ ทำให้ครูภาษาไทยเกิดความมั่นใจในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอน รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและสามารถนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ หรือวิธีพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มาพัฒนานักเรียนที่ตนรับผิดชอบให้มีศักยภาพสูงขึ้น

3.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน ได้รับประโยชน์ คือ สามารถใช้กระบวนการนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพสร้างทีมงานในโรงเรียนได้ ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีระบบ และมีกระบวนการที่ชัดเจน เมื่อบุคลากรในโรงเรียนสามารถจัดการนิเทศด้วยตนเอง ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก และถือว่าการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประสบผลสำเร็จไปด้วย ซึ่งโดยส่วนหนึ่งครูร่วมนิเทศกันเองนับเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้บริหารโรงเรียนไปส่วนหนึ่ง เพราะโดยปกติผู้บริหารโรงเรียนก็ไม่ค่อยมีเวลาในการนิเทศ จึงเป็นการสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการให้เกิดขึ้นในโรงเรียน กล่าวคือ มีผู้นิเทศและมีผู้รับการนิเทศ โดยความเป็นจริงหน้าที่เป็นผู้นิเทศย่อมจะแสดงความรู้ความสามารถและศักยภาพที่เหมาะสมเพื่อให้คนยอมรับ ถ้าหากผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและใช้วิธีการนิเทศแบบนี้อย่างสม่ำเสมอ จะเป็นการสร้างครูแกนนำที่มีความรู้ความสามารถและความมั่นใจในตนเองให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนก็จะดำเนินการนิเทศภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.3 ศิษยานิเทศก์ ได้รับประโยชน์ คือ สามารถพัฒนางานในความรับผิดชอบโดยตรงให้ก้าวหน้า มีทีมงานที่พร้อมจะให้ความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการและเป็นการเรียนรู้งานใหม่ ๆ ไปในตัว เนื่องจากศิษยานิเทศก์มีจำนวนจำกัด หากโรงเรียนสามารถจัดการนิเทศแบบเพื่อนร่วมวิชาชีพได้ก็จะเกิดการพัฒนาโดยพึ่งตนเองไม่ต้องรอบุคคลภายนอกและเป็นการนิเทศ

ที่คำนึงถึงความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะครูภาษาไทย ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการนิเทศ เพราะจุดหมายปลายทางคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูภาษาไทยที่จะส่งผลถึงพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในที่สุด ซึ่งรูปแบบการนิเทศที่สามารถพัฒนาได้ตรงตามความต้องการ และศักยภาพของผู้รับการนิเทศ

3.3 นิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพทั้ง 5 ขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนที่ 4 ครูภาษาไทยสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ครูภาษาไทยได้รับประโยชน์ คือ

มองเห็นจุดเด่นและจุดด้อยในการสอนของตนเองและเพื่อนร่วมงาน สามารถให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันได้ระหว่างที่ทำงาน อีกทั้งมีความเข้าใจและไว้วางใจกันมากขึ้น สามารถจะปรึกษาหารือในเรื่องการสอนได้อย่างสนิทใจ ไม่กลัวเสียหน้าและมีทีมงานที่เข้มแข็งทำให้เกิดพลังในการทำงาน เกิดความรักสามัคคีในหมู่คณะ

3.4 การนิเทศการสอนแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไป โดยภาพรวมมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังนี้

เป็นการนิเทศที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับการนิเทศอย่างแท้จริง โดยผู้นิเทศต้องสร้างความตระหนักให้ครูมองเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพให้แก่คณะครูและผู้บริหาร เป็นเบื้องต้นก่อน เมื่อทุกคนมองเห็นเป้าหมายและทิศทางไปในแนวเดียวกันแล้วจึงดำเนินการได้ อีกทั้งเป็นการนิเทศที่สามารถพัฒนาครู ให้ครูทราบในข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนของตนเอง และสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างถูกต้อง และพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ เพราะเป็นการทำงานอย่างมีระบบ มีการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการและเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวของครูผู้สอนเองทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาและเรียนรู้อย่างมีความสุขและที่สำคัญยังเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียน โดยแท้จริง เนื่องจากเป็นวิธีการนิเทศที่บุคคลากรในโรงเรียนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเองและเป็นไปตามศักยภาพของโรงเรียน โดยมีผู้รู้คือ คศึกษานิเทศก์ร่วมเป็นที่ปรึกษา